

XII. évfolyam

Megjelenik minden hó 1-én,
mint a „MAGYAR GYÁRIPAR”
rendes melléklete

Jury

IPARJOGI SZEMLÉ

Jury

Az
„IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET”
tagjai
tagsági járulékat kapják

az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49. TELEFÓN: T. 264-03, 123-18

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ és DR. FAZEKAS OSZKÁR

Egy jó tanács

Az alkohol ártalmas az egészségre. A tejivást az ember hamar megunja, ezért főzzön inkább gyakrabban tejeskávét. A „Franck“-féle „Enrilo“ kávépótlót ajánlhatjuk legjobban, mert ezzel megtakarítja a drága babkávét. Az „Enrilo“ kiváló kávépótló; ha tejjel keverjük, erős, teljesen jó ízű és igen tápláló reggelit vagy kiadós ozsonnát ad.

Enrilo

a Szent István

Csokoládé

minősége vetekszik bármely
svájci csokoládé minőségével

Gyártja:

Kőbányai Polgári Serfőző és Szent István Tápszerművek Rt.
Budapest-Kőbánya.

Hunyadi János

természetes
keserűvíz
világhírű!

JANINA

ÉS

SENATOR

CIGARETTAPAPIROK ÉS
HÜVELYEK A LEGJOBB
MINŐSÉGŰEK!

KWIZDA-FÉLE FLUID

KIGYÓ VÉDJEGY

TURISTAFLUID

Rég bevált aromatikus
bedörzsölés köszvény, reuma,
ischiás és zsabánál

Valódián kapható a gyógyszertárakban

Megjelenik minden hó 1-én,
mint a „MAGYAR GYÁRIPAR”
rendes melléklete

IPARJOGI SZEMLE

Az
„IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” tagjai
tagsági járulékul kapják

Jury

Jury

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49 TELEFÓN: T. 264-03, 123-18

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ és DR. FAZEKAS OSZKÁR

A kamarai Választott Biróságok és Zsüri működéséről

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara hivatalos jelentéséből

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Választott Biróságának és Zsürijének 1925—1927. évi működéséről részletesen beszámolnak a kamara legutolsó teljes ülési jegyzőkönyvei.

E statisztikai adatok szerint a biróságok, hatóságok, illetve érdekeltségek előtt folyamatba tetetett 1147 per, illetve panasz. Ezek közül *ítélettel* nyert befejezést 185 per, *egyességgel végződött* 624, be lett szüntetve 52, míg folyamatban van 286.

A választott bírói eljárás során ítélet, illetve egység útján egy tárgyalással befejeződött 76 per, két tárgyalással befejeződött 19 per, három tárgyalással befejeződött 13 per, négy tárgyalással befejeződött 5 per, öt tárgyalással befejeződött 2 per, hat tárgyalással befejeződött három per, végül 1 per hét, illetve 9 tárgyalással nyert befejezést.

Szükségessé tartottuk, hogy e két intézménynek működéséről együttes képből számoljunk be, mivel azok működési köré a kamarai szervezet keretén belül olyannyira egybeforrott, hogy mintegy szervesen kiegészítik egymást.

A Zsüri iroda működése úgy a rendes, mint a választott biróságok működésébe belekapcsolódik és ahol arra alkalom nyílik, illetve, ahol az iroda az előzetes tárgyalások során arról győződik meg, hogy jóhiszemű alperessel áll szemben, megkísérli a békés kiegyenlítés. Ehelyütt megjegyezzük, hogy a Zsüri titkára előtt lefolytatott békéltető tárgyalások az esetek 90 százalékában sikerre is vezettek. Legsikeresebb a Zsüri irodának peren kívüli eljárása. E peren kívüli eljárás oly esetekben történik, amidőn panaszos kizárólag a panasz tárgyává tett üzleti magatartás abbahagyását kéri és panaszolt cégnél az erre vonatkozó kötelező nyilatkozatával beéri. A statisztikai táblázat tanúsága szerint, a Zsüri iroda 532 esetben létesített egységet, illetve békés megegyezést a felek között. Miként az előző években, úgy az 1927. esztendőben is a zsüritagok élénk érdeklődést tanúsítottak e két intézmény működése iránt. Külön ki kell emelnünk, hogy a zsüri ülésre meghívott zsüritagok 96 százaléka állandóan és pontosan megjelenik az üléseken, úgyszintén a meghívott felek is mindenkori élnek a tárgyaláson való megjelenés adta jogukkal. Örömmel állapítjuk meg, hogy ez intézmények valóban hivatás magaslátán állanak mint erkölcsi fórumok a kereskedő- és iparosvilág előtt teljes tiszteletnek és megbecsülésnek örvendenek.

Nagy örömünkre szolgál annak megállapítása, hogy a *rendes biróságoknak és a kamarai Zsüriinek az ügy érdekében feltétlenül kívánatos harmonikus együttműködése teljes mértékben megvalósult.*

Igen helyes és bölcs megoldásnak kell tartanunk a budapesti kir. törvényszék elnöke és a kamara között létrejött, ama barátságos megállapodást, amely szerint a kamara kizárólag azokban a peres kérdésekben kívánja szavát hallatni, ahol *maga a peres kérdés elvi jelentőségű* oly értelemben, hogy a kereseti állítás a versenytörvény tiltó rendelkezéseibe ütközik-e, vagyis a felperes által kifogásolt üzleti magatartás a kereskedelmi közfelfogás szerint, általában az üzleti tisztességbe ütközik-e avagy sem. Oly esetekben, amidőn már elődöntött konkrét esetek kapcsán vitán felül áll, hogy a felperesi

keresetben előadott magatartás az üzleti tisztességbe ütközik és csupán a tényállás kiderítése képezi a bíróság feladatát, a kamara kizárólag a perfelvételen jelenik meg és csak az esetben hallatja a szavát, ha annak *szükségét a bíróság is fenforogni látja.*

A kamarai vélemény a perbeli tényállítás feltételezésére van alapítva és így minden tekintetben *teljes szabad bírói mérlegelés tárgya.*

Kiváló súlyt kell helyezni a tény megállapítására, mivel a versenytörvény vonatkozó rendelkezéseinek tárgyalása alkalmával hangoztatott ama aggályt, hogy a kamarának adott véleményezési jog a bíróságot a kamarai véleményeket egyszerűen alkalmazó bírói fórummá teszi, a gyakorlati élet megcáfolta.

A gyakorlati élet igen szerencsés kézzel oldja meg a kamarának a bírói tárgyalásokon való szerepét. A kamara Zsürije anélkül, hogy bármely peres ügyben elvi jelentőségű döntést hozna, *a konkrét peres ügyben* megnyilatkozott kereskedelmi közfelfogást juttatja kifejezésre, amely közfelfogást azután a törvényt alkalmazó bíró teljesen szabadon mérlegeli.

A bíróság és a kamarai Zsüri harmonikus működésének elősegítése céljából, a Zsüri titkára állandóan tájékoztatja a zsüritagokat a bírói ítéletek felől.

A versenytörvénnyel kapcsolatban működő bíróság a Zsüri egyértelmű felfogása szerint minden tekintetben hivatása magaslátán áll, ítéletei a zsüri-tagok körében általában megnyugvást keltenek és a Zsüri a legnagyobb elismeréssel van a bíróság ítéleteiről, amelyekben a magyar bíróság mindenkori a kereskedői munkának megbecsülését és hatáson védelmét tartja szem előtt és igen helyesen éli bele magát az üzleti tisztesség alapján álló üzletember erkölcsi felfogásába.

A választott bíróság működését illetőleg, mint az intézmény életképességének legerősebb bizonyítékát ki kell emelnünk ama körülményt, hogy a választott bíróság előtt *lefolytatott 70 perben, összesen két választott bírósági ítéletet kivéve, a választott bíróságok egyhangú ítéletet* hoztak.

Kétségtelen, hogy e bíróságok sikeres működésüket a nagy tudású és gyakorlati érzékkel bíró kiváló elnökök vezetésének köszönhetik, akik mindenkor az egész kereskedő- és iparosvilágot lekötelező készséggel állottak e laikus bíróságok szolgálatába.

Szabadon végül még rámutatnunk arra, hogy a külföldi szaklapok állandóan közlik a választott bíróságok és Zsüri ítéleteit, illetve döntéseit. A kereskedelmi és ipari érdekeltségek nagy érdeklődéssel kísérik azok működését, hivatalos képviselőik útján pedig állandóan kéri ez intézmények szervezeti szabályait.

A legutóbb megjelent jogi könyvek a *legnagyobb elismeréssel* nyilatkoznak a kamarai Választott Biróságok és Zsüri ítéleteiről, illetve döntéseiről, amelyeket mint *„értékes joganyagot”* külön fejezetekben és bő tartalommal tárgyalják.

Mindeme ténykörülmények is kétségtelenül igazolják, hogy ez intézmények, amelyekhez hasonlóak más államok törvényeiben fel nem találhatók tehát *egyedül állanak a világ törvényhozásában, a legszélesebbkörű érdeklődést váltják ki és döntéseik, mint a kereskedő- és iparosvilág erkölcsi megítélései, egyfelől erkölcsi erejüknek megfelelő fogadtatásban részesülnek, másfelől világszerte hirdetik a magyar kereskedő- és iparosvilág becsületes és tisztességes üzleti felfogását.*

Ha kifogás, illetve észrevétel tetetett a választott bíróság működésével szemben, úgy ez kizárólag annak költséges voltára vonatkozott. Itt meg kell jegyeznünk, hogy a kamarai eljárási költségek a *legminimálisabb* alapon állapították meg és a kamara, tekintettel arra, hogy *sem a választott bírák, sem pedig a választott bíróság titkára semminéven nevezendő*

tiszteletdíjban nem részesül, az elnöki tiszteletdíjon kívül kizárólag az adminisztrációs költségek fedezésére szorítkozik.

A kamara iparjogvédelmi jogi bizottságának szakvéleménye alapján foglalkozik végül a jelentős és rendes bizottságok joggyakorlatával és reformkérdésekkel, amelyeket lapunk legközelebbi számában ismertetünk.

Rejtő Sándor † A magyar iparjogvédelemnek nagy vesztesége **Rejtő Sándor** udvari tanácsos, nyugalmazott műegyetemi ny. r. tanár, a m. kir. szabadalmi felsőbb bíróság elnöke, f. hó 4-én, 75 éves korában elhunyt. A megboldogult professzorral a magyar iparfejlesztés egyik úttörője és a magyar műszaki tudományosság egyik legnagyobb képviselője között el az élők sorából. De gyászolja őt a m. kir. szabadalmi bíróság és felsőbb bíróság is, mely utóbbinak megalkotásától kezdve tevékeny, munkás tagja volt. Legyen áldott emlékezet!

Die Gesetzgebung gegen den Unlauteren Wettbewerb: Dr. A. Weinmann u. Dr. A. Walden. E kiváló munka felöleli az osztrák, német, magyar és csehszlovák tisztességtelen versenytel kapcsolatos joggyakorlatot. Külön fejezetben, mint „igen értékes joganyagot” foglalkozik a Budapesti Kamarai Választott Bíróságok és Zsűrük ítéleteivel, illetve döntéseivel. Az értékes joganyag, amelyet **Bing János** szab. ügyvivő. az „Internationale Berichte über Patent-, Muster- und Zeichenwesen” kiadója gyűjtött össze, az „Iparjogi Szemle”-ben közölt jogesetek bő kivonatát tartalmazza. Nem az első eset, hogy a Juryk és Választott Bíróságok döntései a külföldi szakirodalom joganyagában szerepelnek. A külföldi jogi szaklapok előszeretettel foglalkoznak a döntésekkel és elismeréssel fogadják azok helyes erkölcsi megítélését. Ugy véljük, e tény adja a legtárgyalogabb dokumentumát annak, hogy a Kamarai Juryk és Választott Bíróságok valóban hivatásuk magaslátán állanak.

Dr. Sente Lajos ügyvéd előadása: A tisztességtelen versenyről. Feltűnően nagyszámú és előkelő hallgatóság előtt tartotta **Dr. Sente Lajos** budapesti ügyvéd a Magyar Jogászegylet és a Budapesti Ügyvédi Kör együttes ülésében előadását a Tisztességtelen versenyről. A nagy érdeklődést egyfelől a fölülte aktuális kérdés, másfelől azonban az illusztris és a versenytügyi kérdések terén szaktekintélynek ismert jogász előadása váltotta ki. A mindvégig élénk érdeklődéssel kísért előadással lapunk legközelebbi számában foglalkozunk. E helyütt azonban ki kell emelnünk amaényt, hogy úgy az előadó, mint valamennyi felszólaló és végül az elnök **Schusster Rudolf** dr., a m. kir. szab. felsőbb bíróság elnöke, a legnagyobb elismeréssel emlékeztek meg a Kamarai Jury- és Választott Bíróságok döntéseiről, illetve ítéleteiről. Elnök ama felfogásának adott kifejezést, hogy kiváló közérdekek fűződnek a bíróságok és Juryk harmonikus együttműködéséhez. Az előadáshoz vita fűződött, melyben **dr. Vida Jenő**, **dr. Urbach Lajos**, **dr. Giskán Jakab**, **Bernauer Zsigmond**, **dr. Vándor Mihály**, **dr. Radványi László** és **dr. Malonyai Emil** vettek részt.

Dr. Bányász Jenő előadása. **Dr. Bányász Jenő** kamarai titkár a „Védjegyek fokozottabb védelme” címen előadást tartott. Előadó ismertette a legutóbbi esztendő védjegypereit. A védjegyperek nagy számával igazolja, hogy az újabban keletkezett vállalatok tekintélyes része már jól bevezetett és közismert védjegyek utánzására alapítja üzleti ténykedését. Az utánzások elharapódzásának okát részben a rendes bíróságok liberálisabb jogszolgáltatásában, részben pedig a peres eljárás lassúságában találja. Hangoztatja, hogy a védjegyhez való kizárólagos jog respektálása nem csupán a védjegytulajdonosok érdeke, hanem a nagyközönségé is. Számos példával utal arra, hogy a gazdasági értéket képező védjegyek a már ismert és bevezetett védjegyektel eltérő alakban és csomagolásban jelennek meg, ami kétségtelen bizonyítékát adja annak, hogy jogos üzleti érdekek nem fűződhetnek ahhoz, hogy az újabb vállalatok a már bevezetett védjegyek egyes alkotó részeitől hasítsák ki a maguk védjegyeiket. A teoretikus fejtegetések helyett, úgymond, legvilágosabban és legékebben szólnak mindenkor az élet jelenségei és legjobb a gyakorlati tapasztalatok gazdag tárházába nyúlni a célból, hogy azon viszonyokat megvilágítsuk, amelyek itt, sajnos, mind gyakrabban előfordulnak.

Tapasztalati tény ugyanis, hogy az egyesek által elért sikerek másokban azon kívánságot képesek felkelteni, hogy ezen sikereken osztozkodjanak, anélkül, hogy ugyanazt a nehez és fáradságot utat tennék meg, amelyet másnak meg kellett tennie addig, míg üzletének hírnevét és az árujának megjelölésére szolgáló szövegdjegyek értéket szerzett.

Előadó foglalkozott a név és védjegy (homonymia) kollíziójának a kérdésével. Azáltal, úgymond, hogy a nyelv tár-

házból vett szövegdjegy létezik, az illegitim versenytársak egyszerre annak a felismerésére jutnak, hogy a legkönnyebben élvezhetik a szövegdjegy gyümölcseit azok, akiknek a neve véletlenül azonos hanghatású avval a szóval, melyet más valaki már értékes szövegdjeggyé alakított, és minthogy a jogszerűsége való hivatkozás igen közelekvő, mindjárt meg van adva az ürügy, hogy az illető egyebet nem tesz, mint azt, hogy saját nevét használja egy bizonyos üzlet folytatására és ezen üzletben eladásra kerülő áruk megjelölésére. Csakhogy ezzel csak akkor állott elő amidőn más valaki az ezen névvel azonos vagy hasonhangzású szónak tevékenysége által már előzetesen nagy értéket szerzett volt. A később érkező üzletember eme bizonyos üzletággal csak azért akar foglalkozni, mert egy érték létezik már a piacon, amelyet azonban más teremtett. Ezen helyzet visszasz és hogy ez tényleg nem felel meg a kereskedelem természetes fejlődésének, mutatja azon körülmény, hogy az eddig az irodalomban és judikatúrában előfordult kísérletek majdnem kizárólag kijátszásra irányultak és hogy akkor, mikor az ilyen hírnévre szert tett szövegdjeggyel azonos név természetesen létezik, vagy mesterségesen létesítetik oly egyének, akik állásuknál, foglalkozásuknál fogva nem is álmodhattak arról, hogy a régóta a termelési piacon létező üzletekkel versenyezzenek, egyszerre a hírnévre szert tett szövegdjegy üzletágát választják, vagy nevüket élelmes üzereknek bérbe adják.

Az érdekes és tanulmányos előadásért **Toinay Kornél**, az Iparegyesület elnöke mondott köszönetet.

Joggyakorlat

35. „Johann Maria Farina” kölni származásra utal. A J. M. F. am Dom zu Köln kölni cég fordult több kis és nagyobb ezen nevet viselő gyártók és kereskedők ellen, nevének és árujának megvédése céljából, részben a Kereskedelmi és Iparkamara Zsűrije, részben a bíróságok elé, hol már a bírói eljárás folyamán oly nyilvánvalóvá váltott ezen cégnek jogosulatlan névhasználatát, hogy vagy ítélet előtt, vagy már az I. bírói ítéletek után maguk tértek el a sérelmezett névtől és jogtalan toldatokról (gegenüber dem Kaiserplatz, Ferdinandplatz, Stefansplatz) és hagyták abba az ily áruk terjesztését. A Kölnben fennálló évszázados J. M. F. cégnek egyike a magyar törvény életbelépte után pert indított a „J. M. F. gegenüber dem Rudolfsplatz” 1886-ban Kölnben alakult és később Wienben letelepedett cégnek magyarországi fióktelepe ellen és kérte annak kimondását, hogy tiltassék el a „J. M. F.” névnek és a toldatnak használatától, tiltassék el attól, hogy árúja „valódi” kölni víznek neveztesék, fosztassék meg azon jelzésektől, melyek arra mutatnak, hogy ezen cég kölni származású. Az 1886-ban Kölnben megalakult cég, noha Kölnben megszünt, 1889-ben Wienbe tette át székhelyét és ott mint főtelep 1922-ig háboríttatlanul működött. Egy más jogos „J. M. F.” cég a wieni bíróság előtt indított ezen főtelep ellen cégtörlési és a Tvt-be ütköző eljárás miatt pert tett folyamatba, mely ügyben a wieni bíróság elutasító ítéletet hozott, kimondván azt, hogy a több mint 40 év óta fennálló cég és annak jelenlegi jóhiszemű tulajdonosa nem kényszeríthető arra, hogy jóhiszeműen szerzett cége törletessék és noha megállapítást nyert, hogy a kölni törzsület már régebben törölve is lett, ez nem hathat ki egy önálló más tulajdonosnak évtizedek óta fennálló és bejegyzett cégére. A magyar bíróság II. fokon, noha ugyanezen cég fióktelepéről volt szó, nem tette magáévá az osztrák legfelsőbb bíróság jogi megállapításait és kötelezte a „J. M. F. gegenüber dem Rudolfsplatz” névnek törlését minden nyomtatványain, hirdetésein és az ivergek címkéjén. A cégtörlést a bíróság is nem rendelte, miután a fióktelep a német-osztrák bejegyzett cégnek lévén fiókja, s az jogosult volt forma szerint a céget ily név alatt bejegyezni. Ezen lesújtó ítélet ellen alperes cég jogorvoslattal élt, a m. kir. Kúria P. IV. 6354/1927. sz. ítéletével részben megváltoztatta az alsóbíróságok ítéletét és arra kötelezte alperes céget, hogy nyomtatványain, áruján tüntesse ki, hogy *gyártmánya magyar eredetű*, hogy hagyjon el minden olyan jelzést, melyből valódi kölni vízre lehet következtetni és oly jelzéseket, melyek arra mutatnak, hogy árúja Kölnből származó, ne alkalmazzon. Kimondotta a legfelsőbb bíróság a Tvt. 1., 2., 4. és 6. §-ába ütköző tisztességtelen eljárás és sédelgő felidicsérést, mert megállapítást nyert, hogy alperes cselekménye *összetévesztésre* irányul és arra, hogy a valóságban meg nem felelő adatok közlésével a vevőkört megtéveszteni igyekezik. A legfelsőbb bíróság nem osztotta az alsóbíróságnak a cégnév eltiltására vonatkozó részt, mert figyelembe vette, hogy a wieni legfelsőbb bíróság a főtelep ellen a cégtörlés és cég-használatról való eltiltást jogerősen elutasította; így tehát a

wieni cég jogosan használja a cégszöveget, minek folyamánya, hogy a wieni főtelep budapesti fióktelepe szükségképpen kell, hogy ugyanezen cégszöveget használja. (Dr. Pap Ferenc, ügyvéd).

36. A kereskedelmi ötletek a versenytörvény keretein belül kizárólag a versenytárs üzleti magatartásával kapcsolatban mérlegelendők. A választott bíróság közvetlen tudomása alapján megállapítja, hogy a kereskedelmi és ipari életben általános szokás ajándéktárgyakként az áruhoz való csomagolása. Anélkül, hogy a választott bíróság a felperes által a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamaránál ipari mintaoltalom elnyerése céljából letett csomagolási minta (kávéskanál a pót-kávédobozokban) újdonság jellegének a vizsgálatába becsatkoznék, azt találta, hogy ez a letett minta, törvényes oltalmának megállapítása esetében is, a fentjelzett általános üzleti szokásra való tekintettel a *legszűkebb védelmi körre terjed ki*. Ez a védelmi kör a választott bíróság megítélése szerint legfeljebb azokra az árucikkekre terjed ki, amely árucikkeket felperes tényleg forgalomba hoz. Miután felperes a per során maga sem állította, hogy *babkává* forgalombahozatalával is foglalkoznék, a védett tárgy szűkebb oltalmi körét tekintve, a választott bíróság úgy találta, hogy *alperes a kávéskanalaknak a babkávédáruhoz való csomagolásával nem követett el olyan üzleti magatartást, amely az üzleti tisztesség szempontjából kifogás alá eshet*. A kifejtettre tekintettel céltalannak találta a választott bíróság azt is, hogy a peres eljárást az alperes által a 107.709/1907. keresk. min. rendelet 28. §-ában felsorolt feltételek vitától hiánya miatt megindítandó érvénytelenítési per lefolytatásáig felfüggeszse. (Bpkam. Vál. Bír. 46.321—1927.)

37. Az ipari mintaoltalom és a versenytörvény 9. §-ában szabályozott „jellegzetes külső” törvényes védelmi köre. Felperes előadása szerint a javára a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamaránál ipari mintaoltalom elnyerése céljából letett iparcikk (reklámlámpa) az ő ipari tulajdonát képezi, az az ő kitalálása. Ennek az iparcikknek felperes előadása szerint olyan *jellegzetes külsőt* is adott, amelyről a forgalomban az ő vállalatából kikerülő árura következtetnek. Amikor tehát alperes a felperesi áruk jellegzetes formáját utánképezte, illetve a felperesi iparcikk külső formájához hasonló iparcikket (reklámlámpát) hozott forgalomba, egyfelől az érdekelteket, — felperes szerint a versenytársakat, — a szembenálló iparcikk, — a peres felek vállalataiból kikerülő reklámlámpák, — eredete és származása felől megtévesztette, másfelől tisztességellen üzleti magatartást tanúsított. Álláspontja szerint tehát alperes üzleti magatartása a versenytörvény 9. és 1. §-aiba ütközik. A választott bíróság anélkül, hogy a felperesi iparcikk újdonság jellegét vizsgálat tárgyává tenné, úgy találja, hogy a felperesi iparcikknek a versenytörvény 9. §-ában felemlített *jellegzetes külsőn túlmenően, azzal kapcsolatban gyakorlati célt szolgáló jellege van*. Ha tehát megállapítás nyerne is, hogy a felperesi reklámlámpák a felperesi vállalatra utalnak, úgy ez az utalás, kizárólag ennek az iparcikknek esetleges ipari újdonságában keresendő. Semmi esetre sem tekinthető azonban a versenytörvény 9. §-ában körülírt olyan, egy bizonyos meghatározott vállalatra utaló ábrázolásnak, külső megjelenési alaknak, amely a vállalati jelzéssel, a vállalati megjelöléssel, vagy a vállalatra utaló ábrázolásokkal egyenértékű lenne. Felperes keresetében alperesnek ama üzleti magatartását teszi kifogás tárgyává, amely az ő ipari újdonságának, illetve felperes szerint vállalati megjelölésének utánzására, továbbá kizárólag az utánzással kapcsolatos ténykedésre szorítkozik. Miután a választott bíróság a fentiek szerint megállapította azt, hogy a most felforgó esetben a versenytörvény 9. §-a alkalmazást nem nyerhet, vagyis, hogy a per tárgyát képező iparcikk időhöz kötött, s így külön törvényes rendelkezések által szabályozott oltalmat feltételez, amelyet a felperes saját beismerése szerint a 107.709/1907. kereskedelmi miniszteri rendelet 7. §-ában meghatározott eljárás lefolytatásával magának biztosított is s így a felperesi iparcikk újdonságára vonatkozó igénye megállapított, — az általa panszolt utánzás és az alperesnek ezzel kapcsolatos magatartása a fentebb idézett keresk. min. rend. 30. §-ában meghatározott eljárással a 38. §-ban megjelölt hatóságok által lévén elbírálandó, nyilvánvaló, hogy a választott bíróság a felperes által esetlegesen a versenytörvény 1. §-ára is alapítottan támasztott igénynek az elbírálására hatáskörrel nem bír. (Bpkam. Vál. Bír. 50.067—1927.)

38. Árunemek hasonlósága. K. P. kéri a javára „gumisarkokra” lajstromozott „Fikus” szövegdjegy törlesztését, mert az annyira hasonló az ő javára „kaucuk és gumisarkokra” lajstromozott „Fikus” védjegyhez, hogy a forgalomban a megtévesztés előállhat. A keresk. min. az áruk hasonlósága alapján a későbbben lajstromozott alperesi védjegy törlesztését előrendelte. (K. M. 1474—1927.)

39. Ábrás és kombinált védjegyek hasonlósága. Felperes a részére „nyers kasein, kaseinből készített vegyicikkek, enyv- és ragasztószerre” lajstromozott, elefántot ábrázoló védjegye alapján kéri az alperes javára „mindennemű ragasztószerre” lajstromozott elefánt ábrájú és elefánt szót is feltüntető védjegyek törlesztését, mert a hasonló árukra használt azonos alperesi védjegy súlyosan sérti felperes üzleti érdekeit. Alperes elleniratában csupán annak kijelentésére szorítkozik, hogy felperesnek nincs joga ellene védjegy-törlesztést kérni, mert felperes védjegyét évek óta nem használja. Egyébként őt védjegyének lajstromozása körül sem rosszhiszeműség, sem pedig mulasztás nem terheli, mert védjegyének bejelentése alkalmával a kereskedelmi miniszternek kellett volna őt értesíteni, hogy ugyanazon árunemre hasonló védjegy már lajstromozva van. Észrevételnek címzett későbbi beadványában alperes tagadja az árunem azonosságát. A felperesi ragasztószer ugyanis kizárólag az asztalosok által használható hideg enyv, míg ezzel szemben alperesi ragasztószer asztalosok által egyáltalán nem használt ragasztószer, mely, gumit kivéve, papírtól gyémántig mindent ragaszt. Kéri mindezeknél fogva felperest keresetével elutasítani és költségen marasztalni.

Az alperesi és a felperesi védjegyeknek összehasonlítása alapján meg kellett állapítani, hogy az alperesi védjegy elefántot ábrázol, „Elefánt ragasztószer” felirattal, a felperesi védjegy szintén elefántot ábrázol. A szembenálló védjegyek között tehát a hasonlóság fenforog, mert mindkét védjegyben az elefánt ábra, illetve az ábra által kifejezett fogalom a jellegzetes. Ezzel szemben alperesnek azon kérelme, hogy az elefánt szó ne töröltessék, figyelembe vehető nem volt, mert az ábrás védjegy a forgalmi életben az ábra fogalmi megnevezésével jelöltetik meg, és így azoknak hasonlósága más-más kifejezési módon ugyan, de teljesen azonos képzetet rögzít meg a fogyasztóközönségben.

Az alperesi védjeggyel védett árut szembeállítva a felperesi védjeggyel védett áruval, meg kellett állapítani, hogy azok teljesen azonosak.

Ezzel a megállapítással szemben a keresk. min. nem vehette figyelembe az alperes által felhozott ama védekezést, hogy áruját a felperesi csomagolástól teljesen eltérő csomagolásban „Elefánt ragasztószer” felirattal hozza forgalomba; hogy úgy a felperesi, mint az alperesi ragasztóanyagoknak más-más fogyasztókörre van; hogy a szembenálló áruknak más az összetétele, mert a védjegyek mindig csak abban az alakban hasonlíthatók össze, amely alakban azok a védjegylajstromba bejegyeztettek, ez alapon pedig a hasonlóság, mint fentebb már megállapítottat, megvan; az áru fogyasztókörre és az áruknak összetétele a védjegyek hasonlóságának és az áruk azonosságának megállapításánál pedig teljesen közömbös. (K. M. 1448—1927.)

40. Gyógyszerészeti cikkek, tápszerkészítmények és keserű gyomorlikőr nem hasonló árunemek. Felperesnek kérelme annak megállapítására irányul, hogy a javára a budapesti kereskedelmi és iparkamaránál lajstromozott védjegy kizárólagos használati joga „keserű gyomorlikőrré” az E... részére „gyógyszerészeti cikkekre, hajszeszre és tápszerkészítményekre” lajstromozott védjeggyel szemben megilleti. Minthogy az 1890. évi II. t.-c. 29. §-a szerint „azon kérdés fellett, vajjon megillet-e valakit a védjegy kizárólagos használati joga, a kereskedelmi miniszter határoz”, alperesnek a kereset elutasítása iránti kérelmét el kellett vetni. A per érdemét illetőleg csak az a kérdés döntendő el, vajjon az alperesi és a felperesi védjegyhez bejelentett áruk között az egyenműség fenforog-e? Összehasonlítva a szembenálló árunemeket, meg kellett állapítani, hogy az alperesi áruk „gyógyszerészeti cikkek, hajszesz és tápszerkészítmények” és a felperesi áru „keserű gyomorlikőr” között a hasonlóság fenn nem forog s így azokra nézve a felcserélés vagy megtévesztés elő nem fordulhat, mert a forgalmi életben a keserű gyomorlikőr nem tekinthető a gyógyszerészeti cikk és tápszerkészítménnyel hasonló árunek. Nem dönti meg ezen megállapítást az alperes által felhívott az a tény sem, hogy a 69518/1925. K. M. sz. rendelet 3. §-a szerint „élelmiszerek, italok” egy árucsoportba tartoznak, mert a védjegyek lajstromozásánál szokásos osztályozás célja kizárólag az, hogy a védjegyek lajstromozásakor a kamarák részére zsinórmértékül szolgáljon. (K. M. 1447—1927.)

41. „Gyár”, „Fiók”, „Szabadalom” a felelősség kérdése. Alperes személyes meghallgatása során beismerte, hogy a körlevél kibocsátása idején, vagyis 1927. április havában csak 3—4 szakmunkással dolgozott, s hogy jelenleg is 7—8 szakmunkással dolgozik csupán, a szakmában fennálló teljes üzleti pangás miatt. Ha való volna is az a további előadása, hogy a keresethez csatolt körlevelet nem ő, hanem cégtársa nyomatta ki és hozta forgalomba, ennek az 1923. V. t.-c. ken

alapuló felelőssége szempontjából azért nincs jelentősége, mert cégtársának ily irányú cselekményei olybá tekintendők, mint a társas cégnek a cselekményei, amelyekért úgy a céget, mint annak tagjait együttes felelősség terheli arra való tekintet nélkül, hogy a másik cégtag azokról tudomással birt-e, vagy megakadályozhatta-e. Minthogy pedig felperes ama beismerése, hogy 20-nál kevesebb szakmunkással dolgozik, fedi azt a tényállást, amelyet felperes keresetében a versenytörvény 7. §-ába ütköző bitórlás tény alapjaként megjelöl, vagyis azt, hogy „gyár”-ként való elnevezést csak olyan üzem használhat, amely ha elemi erővel hajtott munkagépet tart üzemben, legalább 20 szakmunkást, enélkül pedig legalább 25 szakmunkást egy helyen és állandóan foglalkoztat, nyilvánvaló, hogy az alperes üzleti vállalatának megjelölésére oly nevet (gyárüzem) használt, mely őt az ipartörvény végrehajtása tárgyában kiadott utasítás 4. §-a értelmében meg nem illeti. Alperes személyes meghallgatása után azt is beismerte, hogy a Király ucca 76. számú házban levő üzlethelyisége fölött 1927 nyaráig, amíg el nem távolította, azt a megjelölést is használta, hogy ez az üzlettelepe „főközület”, holott saját előadása szerint is a Lajos utcában létezett főtelepe már három év óta egyáltalában nem működik. Miután nyilvánvaló, hogy valamely vállalkozó a másik üzemét csak abban az esetben jelölheti meg jogosan főközület gyanánt, ha létezik egy, az utóbbit, az üzem terjedelmét, nagysága, az alkalmazott munkások száma tekintetében meghaladó és nagyobb méretű másik üzeme, kétségtelen, hogy az alperes az említett Király uccai üzletének főközület gyanánt való megjelölésével ugyan csak olyan nevet használt, amely őt jogszerűen meg nem illette. Ezek szerint a választott bíróság jogosnak találta a felperesnek azt a kereseti kérelmét (Vt. 2. §). hogy az alperes az említett cselekmények abbanhagyására köteleztessék. Alperes személyes meghallgatása során azt is beismerte, hogy a körlevélben szabaddalmozottaként hirdetett ollóskarú napellenző és üvegkosarak szabadalma megszűnt, azoknak az előállítására bármely iparos részére szabaddá válván, ezek a szabadalmak az 1895. évi 37. t.-c. 22. §-a szerint a köztulajdonba mentek át. Nyilvánvaló ezek szerint, hogy az alperes ezeknek a körlevélben hirdetett áruknak kelendőse fokozására alkalmas olyan adatot híresztelt, amely a valóságnak meg nem felelt és megtévesztésre alkalmas, miért is ebben a cselekményben is felismerhető a versenytörvény 2. §-ában foglalt tényálladék, s így jogszerűnek jelentkezik felperesnek az a további kereseti kérelme, hogy az alperes annak abbanhagyására köteleztessék. (Bp. Kam. Vál. Bír. 51220/1927.)

42. A cégnek szerződésileg megengedett határidőn túl való jogellenes használata a Tvt. 7. §-ába ütköző bitórlás, tekintet nélkül a célzatra s a rosszhiszemiségre. A ténymegállapítás szerint az I-rendű alperesi cég tulajdonosa a II-rendű alperes és a felperes között 1921. évi március hó 5. napján létrejött, és A) alatt esatolt „disszociációs szerződés”-ben a felek kikötötték, hogy a P. és H. cég névhasználatához II-rendű alperesnek vagy törvényes örököseinek csak 1926. évi december hó 26. napjáig van rendelkezési joga, e határidő letelte után pedig a „P” névvel kizárólag a felperes rendelkezik; II-rendű alperes azonban a tulajdonában lévő I-rendű alperesi cég megjelölésénél a P. és H. cégszöveg további fentartásával a P. nevet 1926. évi december hó 26. napját követően a D) alatt esatolt felperesi tiltakozás ellenére is használta és ma is használja. Alperesnek ez a cselekménye tehát annak figyelembevételével, hogy az a felperesnek, mint a meg nem támadott ténymegállapítás szerint azonos tárgyú vállalat tulajdonosának, azaz a hivatkozott törvény 30. § utolsó bekezdése értelmében, mint versenytársnak, üzleti versenybeli érdekeltiségét sérti és annak folytán hogy a jogtalan céghasználathoz a versenytársra háruló kár felmerült az üzleti tisztességbe ütköző áthágás tényálladékai ismérveit nem szolgál — függetlenül attól, hogy felperes nem mutatta ki, hogy az alperesi jogtalan céghasználathoz kára származott — és annak következtében is, hogy az alperes terhére rótt céghasználát csak az 1923. évi V. t.-c. életbeléptetése után 1926. évi december hó 26. napját követően vált jogellenessé, a fentebb felhívott anyagi jogszabályok értelmében az üzleti tisztesség szabta korlátoknak bitórlás útján elkövetett áthágását foglalja magában. (Kúria P. IV. 7932/1927. sz. a. 1927. dec. 7-én).

43. Nem akadályozhatja a megállapítási eljárás lefolytatását a későbbi keresettel folyamatba tett védjegytörlési per. A kérelem annak megállapítására irányul, hogy a kérelmező céget „a budapesti kereskedelmi és iparkamara által 51.385. sz. a. lajstromozott „Neo I. C. I.” szóvédjegy kizárólagos használati joga antiluetikus, általában gyógyszergyártmányainak forgalombahozatalánál” megilleti. Minthogy az 1890. II. tc. 29. §-a szerint „azon kérdés felett, vajjon meg-

illet-e valakit a védjegy kizárólagos használati joga” „a kereskedelemügyi miniszter határoz” a hatáskör hiánya címén emelt kifogást elveti. Tévesen mutat rá az I. G. Farbenindustrie A.-G. cég ezzel szemben arra, hogy az ő védjegyének kizárólagos használati joga vita tárgyává nem is tétetett, mert hiszen ez az eljárás nem az ő, hanem a kérelmező védjegyének a kizárólagos használati joga megállapítása végett indított. Nem akadályozhatja a megállapítási eljárás lefolytatását a 1137/1927. sz. keresettel folyamatba tett védjegy törlési per már csak azért sem, mert abban az ügyben a kereset több mint egy hónappal azután adatott be, mint amikor a jelen ügyet folyamatba tevő 928/1927. sz. beadvány az I. G. Farbenindustrie A.-G. cégnek kézbesítettett. E kézbesítés utáni perindítással a már folyamatban levő megállapítási eljárásnak más eljárás keretébe való eltolását elérni nem lehet. Ennélfogva a keresk. min. hatáskörét megállapítja, a hatásköri kifogást elveti és kifogást tevőt a költségek megfizetésére az 1895. XLI. tc. 6. §-a alapján kötelezi. (K. M. 1224—1927.)

44. „Lichtmann” kontra „Lichtman”. Felperes előadja, hogy 1923. év augusztus hó 21-én „mindennemű lábbeliekre” 45.946. sz. a. és 1927. év július hó 2-án „mindennemű férfi-, női- és gyermekecipők, valamint azok kellekeire” 51.376. sz. a. lajstromoztatott védjegyeket, melyeknek jellegzetessége a „Lichtmann” szó. 1927. év július hó 12-én alperes „cipők, női-, férfi- és gyermeklábbeliek” védelmére 51.404. sz. a. teljesen hasonló írású, betűformájú és aláhúzású „Lichtmann” nevet lajstromoztatott. Minthogy az alperesi védjegy és az árúk is teljesen azonosak a felperesével, ennél fogva a kérelmező védjegy törlését, és alperes költségeiben marasztalását. Alperes előadja, hogy az ő védjegye a felperes védjegyével össze nem téveszthető, mert az ő védjegye ábrás. Rajta egy képzelt korona és egy szarvasagancs féle van feltüntetve; továbbá az ő neve kettős „n” betűvel végződik és nevét a védjegy ferdén írja át, míg felperes csak egy „n” betűvel írja nevét és vízszintesen. Mindezen különbségek alkalmasak arra, hogy gyártmányait a felperes gyártmányaitól megkülönböztessék. A fenti tényállást mérlegelve, meg kellett állapítani, hogy mindkét védjegy főmotívuma a „Lichtmann” szó, és hogy az árúk azonossága a peres felek között nem vitás. Az említett közös főmotívum hasonlósága mellett mutatkozó eltérések, melyekre alperes hivatkozik, oly lényegtelen eltérések, melyek azt a védjegyjogi alapelvet, hogy minden későbbben lajstromozott védjegy az ugyanazon áru megjelölésére rendelt korábbi védjegytől valósággal különbözzék, meg nem dönti, mert csak arra szolgálnak, hogy az utánzás elkerülésének látszatát keltsék, de nem alkalmasak arra, hogy a védjegyeknek azonos összbemomását lerontsák. Minthogy pedig a szembenálló védjegyeknek azonos főmotívuma kizárja azt, hogy a két védjegy azonos árúk megjelölésére szolgáljon, anélkül, hogy a vevők az árúkat össze ne tévesszék, ennél fogva a kereseti kérelem értelmében kellett határozni, és alperest a költségek megfizetésére az 1895. XLI. tc. 6. §-a alapján kötelezni kellett. (K. M. 1247/1927.)

45. Minőségjelző és az áru rendeltetésére utaló védjegyek. A kereskedelmi miniszter védjegyek törlesztését elrendelő határozatai: a „Vita gyógytápsör” szóvédjegy gyógytápsörre tétetett le. A védjegy első része az áru rendeltetésére utal, a másik része pedig kizárólag az árut jelöli meg. (K. M. 666/1927.) — A „Carbokorund” szóvédjegy általában csiszolóanyag és ebből készült cikkekre tétetett le. A védjegy utal az áru minőségére. (K. M. 157/1927.) — Az „O. K. Waterproof” védjegy első részére a betűkre vonatkozóan letevő nem igazolta a belajstromozás előtti huzamos használatot, a „Waterproof” szó pedig az áru minőségére utal. (K. M. 718/1927.) — „Elsőrendű Soroksári Házisöttes” és „Vékonyzáli Budaörsi Különlegesség” védjegyek pamutvászonra tétettek le. A védjegyek utalnak az áru minőségére és annak előállítás helyére. (K. M. 158/1927.) — A „Supervox” szóvédjegy telefontok, rádiók, gramofonok és mindennemű hangadó műszerekre és azok alkatrészeire tétetett le. A védjegy utal az áru minőségére. (K. M. 720/1926.) — E döntések ellen felek előterjesztéssel élhetnek.

46. „Violette selyem” minőségjelző. A letett védjegy minden megkülönböztető jelleg nélkül, kizárólag „Violette” szóból áll, és „selyem-, pamut-, gyapjú-, műselyem-, len-, kender- és minden másnemű fonalak és szövetek” védelmére tétetett le. Tekintettel arra, hogy a védjegy a védetni kívánt árúk színének közelebbi megjelölésére szolgál, de ez a szín oly közkinccset képez, melyre mindenkinek szüksége lehet, azért a védjegytől a keresk. min. az oltalmat megtagadta, és annak törlesztését elrendelte. (K. M. 1325/1927.)

MÜLLER

TESTVÉREK

VEGVÉSZETI GVÁR R.-T.

VI, LEHEL UCCA 27-29

Szavatosságot
vállal az általa gyártott

ANTRACEN

író-, másoló- és színes tintáinak
elsőrendű minőségéért

**Mindezen üzletben
kaphatók!**

VILÁGHIRŰEK A
KLEIN-FÉLE!
ORIENT RÓZSA, KÁRPÁTI IBOLYA

ÉS A
SCHÖN-FÉLE!

„GIANT” SZAPPANOK

Kiváló az új típusú

„ODONTINE”

F O G P A S Z T A

HUNYADI JÁNOS

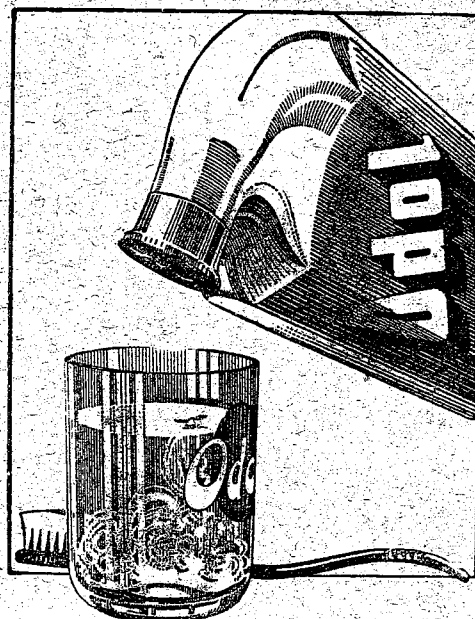
Világhírű természetes keserűvíz!

A világ orvosi tekintélyei által ajánlva. Több mint 60 éve egyenlő összetételben kerül a világ minden részében forgalomba. Kiváló gyógyhatású a végbél fájdalmas betegségeinél, székrekedésnél, aranyeres bántalmaknál, vérkeringési zavaroknál, érlelmeszesedésnél. Vértóduzás, rheuma, köszvény ellen. A gyomor-, bél-, máj- és epekő-betegségeknél. Elő- és utókezelésre a marienbadi vagy karlsbadi kúránál. Emésztési zavarokat és étvágytalanságot rövidesen helyrehozza.

Rendes adag: reggel éhgyomorra egy pohárral tele, lehetőleg langyosan

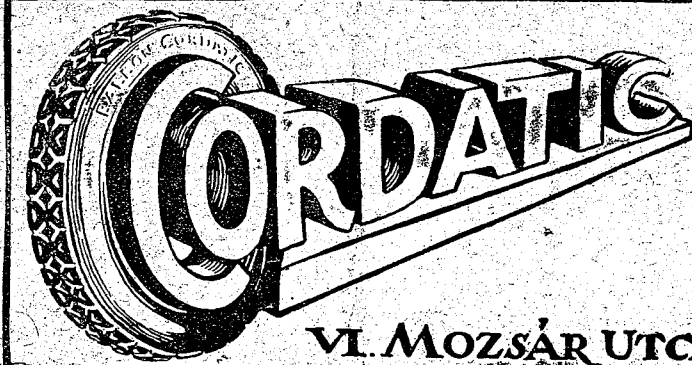
Tulajdonos: Saxlehner András, Budapest

Az egészségvilág szájvize

Odol-Compagnie A. G.

VEZÉRKÉPVISELETE
BUDAPEST, IV., MUZEUM-KÖRUT 31.

VI. MOZSÁR UTCA 9.

Stollwerck Testvérek Rt.

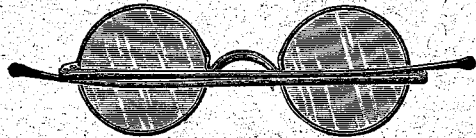
- CSOKOLÁDÉ ●
- BONBON ●
- KARAMELLA ●

Calderoni és Társa

Budapest, V, Vörösmarty tér 1 (Haas palota)

Látcsövek, lorgnettek, szemüvegek és orrcsüptetők a legfinomabb kivitelben. Zeiss, Punktal- és Ultrasin-üvegek
Fényképészeti cikkek

Alapítva: 1819. év ☼ Telefon: L. 973-26

Salicylsav-Chinoin

legkönnyebb, legjobb, legolcsóbb. Minden tekintetben kiállja a külföldi készítményekkel a versenyt.

TÖRLEY
PEZSGŐ

Meinl-kávét

Maulé

Dreher
Csokoládét

A Nektár gyógytápsör

alkoholtartalomban szegény, de extractban annál dúsabb. Üdít, de nem bódít. Orvosok ajánlják. Megrendelhető a

Fővárosi Sörfőző R.-T.-nél

Kőbányán. Gyártelep: X, Maglódi u. 47.
Telefon: József 463-89. szám – és a

Városi raktárnál VIII, Tavaszmező ucca 7
☉☉ Telefon: József 463-83. szám ☉☉

DIANA SÓSBORSZESZ